

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **O.R.**, X., zast. JUDr. D.S., advokátom so sídlom P.B. proti žalovanému: **JUDr. A.K.**, U.K., správkyňa konkurznej podstaty úpadcu P., s.r.o. P., zast. JUDr. M.T., advokátom so sídlom S.K., **o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru**, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 16. októbra 2008, č. k. 4 Cbi 54/2006-112, takto

r o z h o d o l:

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo 16. októbra 2008, č. k. 4 Cbi 54/2006-112 sa **z r u š u j e** a vec sa vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo 16. októbra 2008, č. k. 4 Cbi 54/2006-112 určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru dané žalobcovi JUDr. A.K., správkyňou konkurznej podstaty úpadcu P., s.r.o., so sídlom P.P., IČO: X., zápis v OR: Okresný súd Košice 1, odd. Sro, vl. č. X./V, dané listom zo dňa 4.10.2005, je neplatné.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že žalobca žalobou z 28. novembra 2005 sa domáhal určenia, že okamžité skončenie pracovného pomeru, dané žalobcovi žalovaným listom zo 4. októbra 2005, je neplatné. Zároveň žiadal priznať žalobcovi náhradu mzdy vo výške vyčíslenej od 7. októbra 2005 do dňa vydania rozsudku, ako i trovy konania.

Žalobu žalobca odôvodnil tým, že je zamestnancom spoločnosti P., s.r.o. P., pričom jeho pracovný pomer u žalovaného bol založený pracovnou zmluvou z 1. novembra 2000 na výkon práce obchodno-výrobného riaditeľa. K pracovnej zmluve bol 2. apríla 2002 uzatvorený Dodatok, ktorým bola jeho základná mzda u žalovaného ako zamestnávateľa dohodnutá na 64 000 Sk.

Uznesením Krajského súdu v K. z 20. júna 2005, sp. zn. 2K 5/2005 bol na majetok s.r.o. P. vyhlásený konkurz a za SKP bola ustanovená JUDr. A.K., advokátka z K..

Dňa 7. októbra 2005 mu bolo doručené okamžité skončenie pracovného pomeru zo 4. októbra 2005 podľa ust. § 68 ZP žalobcovi.

Dôvodom okamžitého skončenia pracovného pomeru je označená existencia nečíslovanej faktúry vystavenej spoločnosťou P., s.r.o. na spoločnosť J., s.r.o., T., ktorou sa spoločnosť J., s.r.o. vyfakturovala čiastka 318 461 Sk, pretože objednaný tovar nebol spoločnosti J., s.r.o. dodaný.

Žalovaný uviedol, že žalobca v zmysle pracovnej zmluvy pracoval ako obchodno-výrobný riaditeľ spoločnosti P., s.r.o., pričom konanie skutkovo opísané v liste zo 4. októbra 2005 bolo konanie, ktoré žalobcovi vyplývalo z pracovného zaradenia žalobcu. Išlo o porušenie pracovných povinností. Je absurdné tvrdenie žalobcu, že predmetnú faktúru vystavoval ako konateľ spoločnosti a nie ako obchodno-výrobný riaditeľ, pretože ako obchodno-výrobný riaditeľ si musel byť vedomý skutočnosti, že spoločnosť P., s.r.o. mala ekonomické oddelenie a zamestnávala účtovníka, do ktorého náplne jednoznačne patrilo aj vystavovanie faktúr.

Súd prvého stupňa rozsudkom z 19. apríla 2007, č. k. 4 Cbi 54/2006-71 určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru, dané žalobcovi žalovaným, je neplatné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 29. februára 2008, sp. zn. 6 Obo 200/2007 rozhodol o odvolaní žalovaného tak, že napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie s tým, že uložil súdu prvého stupňa, aby zistil, či vytýkané aktivity patrili do pracovných povinností žalobcu ako zamestnanca, či teda konanie žalobcu je porušením pracovnej disciplíny.

Prvostupňový súd naradil pojednávanie, na ktorom žalobca uviedol, že nikdy nevystavoval faktúry, nebolo to jeho povinnosťou ako zamestnanca, ani to nemal v pracovnej náplni. Faktúry sa vystavovali na ekonomickom oddelení.

Súd prvého stupňa dospel k záveru, že žalovaný v konaní neunesol dôkazné bremeno a súdu nepredložil jednoznačné dôkazy, že žalobca vystavil a podpísal predmetnú faktúru ako zamestnanec spoločnosti. Preto žalobe žalobcu vyhovel a o trovách konania a o náhrade mzdy rozhodne v konečnom rozhodnutí.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobu zamietne a zaviazže žalobcu na náhradu trov konania z týchto dôvodov:

Súd prvého stupňa nerešpektoval názor odvolacieho súdu, podľa ktorého mal zistiť, či vytýkané aktivity patrili do pracovných povinností žalobcu ako zamestnanca, teda či konanie žalobcu je porušením pracovnej disciplíny. Na okolnosti vystavovania predmetnej faktúry by mal súd prípadne vypočúť oboma účastníkmi navrhovaného svedka Ing. S.M..

Prvostupňový súd tento dôkaz nevykonal.

Žalovaný v konaní poukazoval na skutočnosť, že úpadca ako zamestnávateľ neplnil povinnosti uložené mu pracovnoprávnymi predpismi. Pracovná zmluva žalobcu nemala obligatórne náležitosti potrebné pre jej platnosť. Zmluva je absolútne neplatná.

Súd prvého stupňa mal posudzovať dojednanie druhu práce a pracovnú náplň podľa praxe, ktorá pretrvávala u úpadcu. Osobou, ktorá by sa vedela k tejto problematike kvalifikovane vyjadriť, bol Ing. M..

Žalobca sa písomne vyjadril k odvolaniu žalovaného a navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správne.

Žalovaný v spore neunesol dôkazné bremeno pokiaľ ide o jeho tvrdenie, že vystavovanie faktúr patrilo do pracovnoprávných povinností žalobcu.

Tvrdenie žalovaného o absolútnej neplatnosti pracovnej zmluvy považuje žalobca za účelové.

Vypočutie svedka Ing. M. žalobca považuje vo vzťahu ku konaniu za bezpredmetné. Žalobca nikdy faktúry za úpadcu ako zamestnanec nevystavoval. Žalobca, ak nejaké faktúry vystavil, urobil tak vždy ako konateľ úpadcu, najmä v období január 2005 až do vyhlásenia konkurzu, lebo ekonomické oddelenie odmietalo vystavovať faktúry na obchody, ktoré pre úpadcu dohodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolanie žalovaného podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k názoru, že v prejednávanej veci nie sú splnené podmienky na potvrdenie rozsudku a ani na jeho zmenu.

Prvostupňový súd sa nezaoberal pracovnou zmluvou, uzatvorenou 1. novembra 2000 medzi zamestnávateľom P., s.r.o. P., zastúpeným Ing. J.C. a zamestnancom pánom R.O..

Súdu prvého stupňa ušla pozornosti skutočnosť, že Ing. J.C. sa stal spoločníkom spoločnosti P., s.r.o. od 5. októbra 2004 a týmto dňom sa stal aj štatutárnym orgánom - konateľom (č. l. 7).

Z predloženého výpisu z obchodného registra obchodnej spoločnosti P., s.r.o. (č. l. 7) vyplýva, že O.R. sa stal konateľom tejto spoločnosti 3. januára 2001 a spoločníkom 5. októbra 2004.

Absolútnu neplatnosť zmluvy ako dvojstranného právneho úkonu musí súd skúmať ex offio vždy, v predmetnej veci tak prvostupňový súd nekonal.

Žalobca v konaní pred súdom prvého stupňa, ako i v odvolaní, uvádza, že faktúra z 21. februára 2005 voči spoločnosti J., s.r.o. T. vo výške 318 461 Sk bola vystavená O.R. - konateľom s.r.o. P. a nie zamestnancom O.R. - obchodno-výrobným námestníkom.

Prvostupňový súd opomenul skutočnosť, že táto faktúra (č. l. 104) z 21. februára 2005 bola podpísaná O.R. - konateľom, pričom zamestnanec (?) O.R. zodpovedal ako obchodno-výrobný riaditeľ za výrobu a predaj vyrobeného tovaru, teda zodpovedal za údaje na predmetnej faktúre dodaného tovaru. O.R. ako obchodno-výrobný riaditeľ mal povinnosť sledovať výrobu, ako aj plnenie objednávok.

Nemožno oddeliť osobu O.R. ako konateľa a obchodno-výrobného riaditeľa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto na základe vyššie uvedeného napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.).

Bude preto úlohou súdu prvého stupňa skúmať platnosť pracovnej zmluvy z 1. novembra 2000 a následne zo svojho zistenia posúdiť aj platnosť dodatku k tejto pracovnej zmluve, vypočúť svedka Ing. M., tak ako mu to uložil Najvyšší súd SR v uznesení z 29. februára 2008, sp. zn. 6 Obo 200/2007 a rovnako súd prvého stupňa musí skúmať náplň O.R. - obchodno-výrobného riaditeľa, t. j. kto uzatvoril obchodné zmluvy, ako aj otázky výroby tovaru spoločnosti P., s.r.o. a následne, aby vo veci rozhodol, a to aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 27. mája 2009

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.